

майбутніх фахівців дошкільного профілю та формуванню в них готовності до здійснення національного виховання дошкільників.

О.В. Ліманська,
кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри хореографії
Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди

ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА В УМОВАХ РОБОТИ АНСАБЛЮ НАРОДНОГО ТАНЦЮ

Сучасна вища мистецька освіта має за мету виховання особистості студента, здатного творчо підходити до вирішення складних завдань певних галузей наук. Для студентів творчих спеціальностей впроваджується *художньо-творча діяльність*, яка визначається нами як пріоритетний напрямок роботи творчого колективу в позанавчальний час із метою вдосконалення художньої та виконавської майстерності його учасників, підтримки талановитої молоді, популяризації жанрів художньої самодіяльності [3].

У системі професійної підготовки майбутніх хореографів важливим етапом є оволодіння навичками художньо-творчої діяльності, зокрема під час вивчення курсу «Практикум з хореографічного ансамблю». Курс знайомить студентів із особливостями й засобами організації та проведення навчальної, репетиторської, постановчої, виховної роботи з хореографічним ансамблем народного танцю; допомагає розвитку творчих здібностей кожного студента; сприяє формуванню професійних якостей керівника творчого колективу; вдосконалює знання та практичні навички, отримані під час вивчення інших спеціальних дисциплін.

Ансамбль народного танцю дає можливість студентам ознайомитись з новими тенденціями розвитку народної хореографії, вдосконалити свої навички і вміння. Це своєрідна творча лабораторія, де студенти на практиці застосовують знання і навички,

набуті в процесі вивчення класичного, народно-сценічного, українського, історико-побутового, сучасного танцю. Мета курсу «Практикум з ансамблю» – розвиток у студентів художнього смаку, виховання стійкого інтересу до занять з хореографічних дисциплін, формування громадських якостей особистості студента, а саме: формування відчуття відповідальності, відчуття обов'язку, свідомої дисципліни та самодисципліни, творчого підходу до роботи.

Основною формою діяльності будь якого хореографічного ансамблю є концертна діяльність, яка є стимулом подальшої роботи та сприяє широкому розкриттю емоційного стану кожного учасника.

Концертну діяльність в ансамблі танцю можна поділити на декілька напрямків. Це участь у творчих заходах навчального закладу; участь у святкуванні національних свят та ювілеїв міста, області; а також участь у фестивалях та конкурсах із хореографії різних рівнів проведення.

Виступи на концертних майданчиках рідного навчального закладу виховують у студентів почуття поваги та любові до рідної Alma-mater, формують відчуття єдності з громадським життям чималого трудового колективу викладачів та учнів. Не менш важливими є виступи ансамблів танцю під час святкування національних та державних свят творчими закладами та установами міста і області. Такі виступи дають можливість усвідомити студентам свою причетність до історії свого народу, його традицій.

Специфіка студентського творчого колективу полягає в нестійкому характері формування контингенту учасників, тобто кожного року частина учасників – випускники ВНЗ, виходять із складу, а нові – першокурсники, вступають, що значною мірою ускладнює втілення репертуарної політики та гальмує інші види роботи (навчально-виховну, організаційну, художньо-творчу) [4]. Враховуючи той факт, що склад першого курсу як правило перевищує кількість випускників, можна сказати, що фактично керівнику студентського аматорського колективу доводиться кожного року починати все спочатку. Це вимагає неабияких організаторських здібностей, досконалого володіння прийомами та методами роботи зі студентами, широкого використання творчого підходу до кожного члена колективу. З іншого боку, студенти це такі особистості, що визначились у бік професійного спрямування й працюють над вдосконаленням своїх здібностей.

Сутність самодіяльної творчості як інноваційної та творчої діяльності робить її важливим засобом всього процесу виховання. У

розвитку творчих колективів студентської молоді спостерігається два основних етапи. *Перший етап* передбачає виявлення творчого потенціалу особистості студента й розвиток її творчих здібностей, первинних навичок й прийомів діяльності. На *другому етапі* здійснюється реалізація творчого потенціалу особистості студента в процесі активної творчої діяльності з метою створення матеріальних та духовних цінностей.

У процесі занять у студентів формуються вміння та навички творчості, творчі здібності та громадська активність, всі якості особистості, відношення до життя в цілому і до мистецтва, виникає катарсис (очищення) душі, виникає емпатія – співчуття. Основною умовою розвитку творчих здібностей є ранній початок занять творчістю, повна свобода творчості, створення середовища й системи відношень та умов для розвитку індивіда [2].

Вивчення досвіду роботи студентських ансамблів танцю може бути використаний як певна модель структурно-діяльнісного підходу до вирішення завдань професійного зросту майбутніх учителів хореографії.

Залучення молоді до процесу виховання засобами мистецтва спрямовано на виконання актуальних завдань соціалізації особистості в сучасних соціокультурних умовах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Виховання особистості майбутнього вчителя: Зб. матеріалів до IX міжнародної виставки «Сучасна освіта в Україні – 2006» / Під заг. ред. Г.В. Троцько. – Харків, 2006. – 127 с.
2. Колногузенко Б.М. Хореографічне мистецтво: Зб. ст. / Колногузенко Б.М. – Харків: ХДАК, 2008. – 224 с.
3. Ліманська О.В. Методика організації дозвілля / Ліманська О.В. – Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2007. – 36 с.
4. Методика роботи з хореографічним колективом / Бугаєць Н.А., Волчукова В.М., Пінчук М.С. – Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2009. – 98 с.